Biblioteka

MŪSŲ PASTOGĖ

XXVIII-ji metai

Australian Lithuanian Weekly "Our Haven"
Registered for posting as a newspaper category B.

Kaina / Price 40 c 29.8.1977 Nr. 34 (1496)

Saulėlydis prie Nemuno

PASAULIO POLITIKOJE

AMERIKA IMASI INICIATYVOS

Su prezidento Carterio atėjimu į Baltuosius Rūmus Amerikoje papūtė nauji diplomatiniai vėjai. Ne vien tik paties prezidento paleistas šūkis už žmogaus teisių įgyvendinimą atkreipė pasaulio dėmesį į Washingtoną, bet drauge naujų santykių užmezgimas ir draugiškų ryšių palaikymas su daugelių kraštų. Kai valstybės sekretorius C. Vance visu svoriu atsigręžė į Artimuosius Rytus ieškodamas sprendimo Izraėlio ir arabų kivirče, o taip pat pastangos sueiti į artimesnius kontaktus su Kinija, tai visa eilė Amerikos diplomatų atsisuko į Pietų Ameriką. Atrodo, po senatoriaus Church apsilankymo Kuboje ir pasimato su Castro greičiausia bus atnaujinti diplomatiniai o tuo pačiu ir prekybiniai santykiai su Kuba, Amerikos ambasadorius Young vizitai po kitus vidurinės Amerikos kraštus buvo labai šiltai sutikti ir tuo pačiu palenkiami Amerikos pusėn. Baigiama susitarti su Panama, kuriai amerikiečiai dar šio šimtmečio pabaigoje numato perleisti Panamos kanalą, žinoma, su atitinkamomis sąlygomis.

Toks amerikiečių diplomatų aktyvumas Maskvai nelabai patinka, nes daugely vietų jai išmušia jau turėtus kozerius. Tuo pačiu ir Maskva pakeitė savo toną: iki šiol puolusi Washingtono administraciją dėl žmogaus teisių apaštalavimo dabar pradėjo palankiau kalbėti net siūlydama atnaujinti visą eilę anksčiau pradėtų bet pastaruoju metu įšąlusių derybų.

Lygiai ir Vakarų Europa į Ameriką šiandie žiūri su didesniu pasitikėjimu po eilės pasimatymų su kelių Europos valstybių galvom. Nors Amerika Vak. Europai ir neatsako reikalui esant karinės pagalbos, bet prez. Carter aiškiai perspėjo, kad atskiri kraštai turi būti pasirengę gintis, primindamas, jog sovietinių Varšuvos Pakto karinių jėgų nuolatinis didinimas visai nereiškia, kad tai skiriama tik gynybai.

Belgrado konferencija

Paruošiamuosius darbus Belgrado konferencijai užbaigė pasiektas susitarimas, pasiūlytas Ispanijos su kitomis neutraliomis šalimis. Konferencija bus pradėta spalio 4 d. ir užbaigta gruodžio 22 d. Sovietų Sąjungos atstovas J. Voroncovas pagaliau sutiko, kad konferencijos užbaiga turi būti atvira, prieinama žurnalistams. Bus sudaryti penki komitetai, kurių vienas svarstys žmogaus teisių problemas. Konferencijos darbotvarkę dabar turi patvirtinti dalyvausiančių 35 valstybių vyriausybės.

Janina Degutytė

NEMUNE!

Nemune! Gimtoji upe mano!
Nežinau, ak, nežinau, kokiais keliais
Tavo vandenys į širdį atsroveno
Man staiga. Ak, nežinau, kokiais keliais!

Ir bangų tų žalzganųjų vėsą
Vėl visu aš kūnu pajutau...
Visą savo galią tu įliesi
Ir varžtumą — į mane — sriautu.

...Atmenu, kaip saulė brido, brido
Vandenin... Liepsnojanti, tokia šviesi!...
Kaip gerai, kad tąsyk nesuklydau,
Patikėjusi, jog pilnas jos esi...

Ir iškelsim ją dabar iš užmiršimo
Savo rankomis ir savo širdimis.
Tikš ugniniais purslais, gaus mašinom
Tavo žalzganai pilkšva vilnis.

Nemune, gimtoji upe mano...
Aš kaip džiaugsmą vėl tave juntu...
Sutema sublyksi atsrovena
Tavo vandenys širdin sriautu.

ALB Krašto Valdyboje adresai

Oficialią korespondenciją Krašto aldybai siųsti šiuo adresu: P.O. ox 470, Strathfield, N.S.W. 2135.

Pavienių A.L.B. Krašto V-bos nų adresai:

Pirmininkas: Algis Kabaila Prof.)., 10 Vista St. Greenwich, NSW, 2065.Tel. 43 2306 (namų), 662 3029 (darbo).

Vicepirmininkas: Vytas Patašius, 5 Riverview Rd., Earlwood, NSW, 206.Tel.: 55 4640 (namų).

Iždininkas: Algis Milašas, 58/60 Flat 20) Oxford St., Epping, NSW, 121 Tel.: 86 4348 (namų)

Sekretorius: Viktoras Jaras, 10 Thomas St., Merrylands, NSW, 2160.Tel.: 682 3580 (namų), 72 1972 (darbo).

Narys Jaunimo reikalams: Laurie D. Cox, 136 Pendle Way, Pendle Hill, NSW, 2145.Tel.: 631 3688 ar 631 5539

Narys Švietimo ir Kultūros reikalams: Ramutis Zakarevičius (Dr.), 26 Cherrybrook Rd., West Pennant Hills, NSW, 2120.Tel.: 84 4772 (namų), 662 2806 (darbe).

Narys Lėšų Telkimo reikalams: Petras Ropė, 8 Chown Pl., Fairfield, NSW, 2165.Tel.: 759 7094 (darbe).

***

Tautos Šventės proga ALB Krašto Valdybos nariai lankys kolonijas ir skaitys paskaitas: Krašto Valdybos vicepirmininkas V. Patašius Melbourno lietuviams ir Kr. V-bos narys jaunimo reikalams L. Cox Adelaidės lietuviams.

ADIJO LAIDOS
IETUVIŲ KALBA
AUSTRALIJOJE
YDNEY Stotis 2EA 800 kHz
ntradieniais 1.30 – 2 val.p.p.
rečiadieniais 2 – 2.30 val.p.p.
ANBERRA Stotis 2XX 1010 kHz
ketvirtadieniais 8 – 8.30 val.vak.
DELAIDE Stotis 5UV 530 kHz
ekmadieniais 1 – 1.30 val. p.p.
eštadieniais 9.30 – 10val.ryto
(kas antra savaitė)

Turimomis žiniomis Sov. Sąjunga skubiai sudarinėja maisto atsargas ir stato naujus sandėlius javų atsargoms, nors kaip pastebėta, tenai derlius nebuvęs toks, kad neturėtų kur jo dėti. Aiškinama, kad Sov. Sąjunga numato didelį javų užpirkimą Vakaruose, o tai liudija pasiruošimą karui.

Įvykiai

REKTORIAUS PROTESTAS

Vakarų pasaulį pasiekė Kauno kunigų seminarijos rektoriaus kun. prof. dr. Viktoro Butkaus protesto raštas religijos reikalus tvarkančiam Maskvos politrukui K. Tumėnui. Jo nuorašai taipgi buvo pasiųsti vysk. J. Matulaičiui-Labukui, vyšk. L. Poviloniui, vysk. R. Krikščiūnui, mons. G. Krivaičiui, kan. J. Andrikoniui ir kun. A. Vaičiui. Raštas atskleidžia sufabrikuotą pasikalbėjimą su rektorium kun. prof. dr. V. Butkum, paskelbtą 1976 m. birželio 12 d. sovietinei propagandai skirtame savaitraštyje "Moscow News" ir liepos 31 d. prancūziškoje "Nouvelles de Moscou" laidoje. Apie šį niekada neįvykusį pasikalbėjimą kun. prof. dr. V. Butkus patyrė tik iš atsitiktinai išgirstos Vatikano radijo laidos su atitinkamais komentarais. Protesto laiške kun. prof. dr. V. Butkus rašo: "Jokio interviu nei angliškam, nei prancūziškam 'Maskvos Naujienų' savaitraščiui nesu davęs ir niekada su šiuo savaitraščiu jokių kontaktų nesu turėjęs. Kas šį tariamą mano interviu yra parašęs, iki šiol niekaip negalėjau išsiaiškinti. Gaila, kad man niekaip nepasisekė surasti 'Maskvos Naujienų' nei anglų, nei prancūzų kalba ir negalėjau patikrinti originalinio šio interviu teksto, tačiau Vatikano radijo perduotoje laidoje buvo visa eilė klaidų, kurių iš viso joks kunigas, juo labiau seminarijos rektorius, negalėjo padaryti. Saryšyje su visa tuo prašau išaiškinti, kas šį interviu mano vardu be mano sutikimo parašė, jį atšaukti ir padaryti visa, kad ateityje tokių faktų nepasikartotų." Pasikalbėjimo sufalsifikavimas užsieniui skirtuose propagandiniuose Maskvos savaitraščiuose yra valstybinio masto žiauriausias žmogaus teisių pažeidimo pavyzdys, kuris turėtų būti iškeltas Belgrado konferencijoje. Demokratiniuose kraštuose tokių laikraščių leidėjai bei redaktoriai tuojau pat atsidurtų kaltinamųjų suole. Sovietų Sąjungoje nukentės ne jie, o greičiausiai pats kun. prof. dr. V. Butkus, išdrįsęs protestuoti.

***

Jokiom savo gamybos prekėm Sov. Sąjunga negali konkuruoti su Vakarais, tad visą savo galybę demonstruoja tik ginklais. Pastaruoju metu sovietų pravesti laivyno manevrai Atlanto vandenyne pasaulio didžiai nenustebino.

Maldauti ar reikalauti

Sekant mūsų politinę veiklą susidaro įspūdis, kad mes temokame tik pataikauti, skųstis ir labai retais atsitikimais gintis. Kas kreipia dėmesį į tokius menkavertiškus dalykus! Tie, kurie pataikauja, skundžiasi arba prekiauja savo nuoskaudomis, iš viso galią turinčių akyse net nesusilaukia dėmesio, nes kas gi su tokiais skaitosi. Gyvename tokiame amžiuje, kad čia suminėti mūsų kovos ginklai yra beverčiai. Tuo turėjome įsitikinti per ištisus 30 metų remdamiesi mūsų pačių susikurta teorija ar dogma, kad niekas su tokiais argumentais nesiskaito, ir kad mes turėtume keisti už Lietuvą ir lietuvių tautos išlikimą kovos taktiką ir metodus.

Pagal tebegaliojančią sampratą visados laimi tik agresyvusis. Žiūrėkit sovietai: savo agresyviu puolimu jie iškilo kaip pirmaujanti jėga, ir to pasiekė savo agresyvia propaganda, su niekuo nesiskaitančia laikysena. Jie skelbia socialistinį rojų, bet apsitvėrė neperžengiamomis sienomis, kad niekas iš to rojaus nepabėgtų ir neatskleistų teisybės. Tiesa, daug tos teisybės žinome Vakaruose, bet kas į ją kreipia dėmesį, kai galinga anos pusės propaganda nustelbia beginklių skundus ir šauksmus. Ir kaip tik todėl lieka pateisinamos visos užtvaros, skiriančios laisvą žmogų nuo pavergto žmogaus. O tai yra tik dėl to, kad visados ruošiamasi priešpuoliui, o skundas iš tiesų jokio taikinio neturi. Imkime kad ir Vokietiją: pralaimėjusi iš eilės du pasaulinius karus, kuriuos ji pati sukėlė, vis tiek su ja skaitomasi ir ji vis tiek šiandie tebėra pasaulinė galybė, nors ir padalinta. Pagaliau atkreipkime dėmesį į palestiniečius: Izraelis jų nenori, arabai jų neabsorbuoja, bet palestiniečių agresyvumas pasiekia tiek, kad jų vadai randa vietos UNO forumuose, jie drumsčia artimuosius rytus, ir be abejonės, jeigu nenuleis rankų, jie pasieks savo.

Tai tokia šios dienos realybė. Dar labai toli ligi tokio idealo, kada vargšo skundas atsvers galingojo jėgą ir svorį. Operuojama idealia teisybe, bet turime atsiminti, kad iki dabar teisybė yra galingųjų diktuojama pagal seną išmintį — kieno galia, to ir valia.

Bet ir mažiukai moka gintis ir reikalui esant net gali skaudžiai kąsti. Kokie buvome nuolankūs nuo pat atvykimo į Australiją iki 1974 m., kada Mr. Whitlam skaudžiai mus užgavo. Ir nors mažumoje, mes tinkamai į tai reagavome, kad ir šio krašto galingieji rado reikalo su mumis skaitytis. Ir tai buvo pasiekta ne skundais, bet puolimu — kaltinimu. Tai buvo pergalė, kurios niekad negalima išleisti iš akių ir turėtų būti statoma pavyzdžiu visuose mūsų politiniuose ėjimuose.

Pastaruoju metu Jugoslavijos Tito vizitavo Sov. Sąjungą. Paskelbtuose komunikatuose skaitome, kad Brežnevas gieda tą pačią giesmelę — mes respektuojame kitų kraštų integralumą ir siekiame tik draugystės ir taikingo sugyvenimo. Daugelis priima tokius teigimus už tikrą pinigą ir net ieško pas save piktybinių daigų, kas pastoja tokiai siūlomai draugystei kelią, tuo tarpu neanalizuojama, kas slepiasi po tokiais saldžiais Brežnevo žodžiais. Vietinė spauda paskelbia tokius komunikatus ir tuo viskas baigiasi priimant, kad Brežnevo teisybė, kai reikėtų visomis priemonėmis į tai reaguoti ir parodyti tokio Brežnevo, t.y. Sov. Sąjungos antrąją pusę. Tai irgi kova už mūsų pačių interesus. Ir juo daugiau pasipils tokio pasipriešinimo, juo labiau bus plėšoma toji propagandinio melo skraistė, juo daugiau turėsime sąjungininkų savo pusėje.

Turime savo tarpe gana aktyvių žmonių ir neblogų politinių veikėjų, tik kažkaip nesuprantama, kodėl neišnaudojama progų nelaukiant, kol mus pačius kas tiesiog užkliudys.

Tą pačią giesmelę Brežnevas giedojo ir būdamas Paryžiuje. Diplomatai galbūt jį ir permato, bet liaudis Brežnevo žodžius priima už teisybę vien dėl to, kad nežino sovietų paslėptų kėslų. O kai ateina rinkimai, prieš tai atsparesni politikai pralaimi, nes liaudis vadovaujasi garsia propaganda, o ne užslėpta teisybe. Kas turėtų tą propagandą atsverti? Ne gyvenimo krašto ministeris pirmininkas ar kitur prezidentas, bet mes patys būdami iš tų, kuriems toji propaganda skiriama. Kiekvienas taiklus atkirtis kad ir į nekaltą laikraštinę žinutę jau pramuša skylę geležinėje uždangoje.

(v.k.)

Gal norėjai ištart
paskutinį Sudie,
kodėl pusiaukelėj sustojai,
plakusi širdie?

A.A.
Inž. ALGIRDUI JOKŪBAUSKUI
staiga mirus, mylimo ir brangaus tėvelio netekusią Dainos Sambūrio dirigentę Danutę Levickienę ir artimuosius giliai užjaučiame ir kartu liūdime.

Melbourno Dainos Sambūris

Buvusiam N.S.W., Australijos "Kovo" ir Australijos lietuvių krepšinio rinktinių žaidėjui ir kapitonui ir pirmosios ALFAS Valdybos nariui
VYTAUTUI ŠUTUI
mirus, jo šeimai reiškiame gilią ir nuoširdžią užuojautą.

ALFAS Valdyba

A.A.
ALGIRDUI JOKUBAUSKUI
mirus, žmonai Irenai, dukrai Danai Levickienei su šeima, pusbroliui Vladui Ivaškevičiui ir artimiesiems reiškiame nuoširdžią užuojautą ir kartu liūdime.

A. ir S. Kalūzos ir
Kristina Šidlauskaitė, Canada

A.A.
ALGIUI JOKŪBAUSKUI
mirus, jo dukterį Danutę Levickienę, gimines ir artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime.

Janė ir Juozas Petrašiūnai

Melburno Lietuvių Apylinkės aktyviam nariui INŽ. ALGIRDUI JOKUBAUSKUI mirus, skausme likusią žmoną Ireną ir dukrą Danutę Levickienę su šeima, liūdesio valandoje nuoširdžiai užjaučiame.

A.L.B. Melburno Apylinkės
Valdyba

Melbourno Lietuvių Klubo Tarybos buv. ilgamečiui pirmininkui
A.A.
ALGIUI JOKŪBAUSKUI
mirus, jo liūdinčią žmoną Ireną ir dukterį Danutę, gimines ir artimuosius nuoširdžiai užjaučiame.

Melb. Liet. Klubo Taryba

MIRUSIEJI

SU IŠKILIUOJU KREPŠININKU ATSISVEIKINANT

A.a. Vytautas Šutas

Per pirmuosius 20 metų po karo Sydnejaus ir visos Australijos lietuvių sportiniame gyvenime krepšininko Vytauto Šuto vardas buvo ypatingai gerai žinomas. Šis blondinas, virš šešių pėdų aukščio atletiškas jaunuolis savo sportinę karjerą pradeda dar Lietuvoje. Gimęs 1925 m. balandžio 5 d. Dusetose, jis greitai su tėvais persikelia į Šiaulius ir jau būdamas gimnazijoje patenka į gimnazijos "Gubernijos" ir Šiaulių miesto rinktinę. Karo audroms šeimą nubloškus į Vokietiją, jis pradeda studijuoti mediciną ir per visą trejų metų studentavimo laikotarpį jis yra universiteto ir anglų zonos lietuvių rinktinių žaidėjas laimint pokarinėje Vokietijoje eilę varžybų. Nebaigęs universiteto jis su šeima jau 1948 m. atvyksta į Australiją ir tuoj pat Bathurst stovykloje suorganizuoja krepšinio komandą ir to pasekoje gauna darbą Lithgow mieste. Jis čia vėl rimtai pradeda žaisti ir treniruoti australus. Šiame mieste Vytauto pastangomis pirmą kartą pasirodė ir lietuvių komanda, pasivadinusi "Sakalo" vardu ir dalyvaudama N.S.W. pirmenybėse laimėjo antrą vietą. Per visas varžybas tiek čia, tiek vėliau ir kituose miestuose Lietuvos, lietuvių ir Vic Šutas vardas plačiai skambėdavo per radio, laikraščius. Vėliau Vytautas persikelia į Sydnejų, įstoja į garsųjį "Moore Park" klubą ir su jo komanda laimi Sydnejaus ir N.S.W. meisterių vardus. Iš čia jis išrenkamas į N.S.W. ir vėliau visos Australijos rinktines, gaudamas net komandos kapitono titulą. Su Australijos rinktine jis ne kartą gynė šio krašto spalvas. Tai buvo pats pirmasis lietuvis sportininkas, patekęs į Australijos rinktinės sąstatą.

Sydnejauje Vytautas pradeda organizuoti ir lietuvių krepšininkus. Būdamas lietuvių komandos kapitonu su ja dalyvauja pirmojoje lietuvių sporto šventėje. Taip pat jis yra vienas iš sporto klubo Kovo steigėjų įeidamas į pirmąją valdybą, o vėliau ir pats klubui vadovaudamas. Jis yr ir pirmosios ALFAS Valdybos narys prisidėdamas sudarant pagrindines sporto gaires Australijoje. Eilę metų Vytautas vadovauja koviečiams krepšininkams jų pirmojo iškilimo laikotarpyje. Vytauto vardas pasidaro kuone legendarinis.

Paskutiniuose dešimtį metų, paveiktas brolio Mykolo skaudžios nelaimės ir vėliau mirties, Vytautas užsidaro mažai kur bepasirodydamas, nors lietuviškuoju sportu nenustojo domėjęsis.

Rugpiūčio 16 d. ištiktas širdies priepuolio jis paguldomas ligoninėje ir ten miršta. Skaudi žinia sukrečia jo šeimą, draugus ir artimuosius.

Laidotuvės, kuriose dalyvavo ir dabartinis Australijos lietuvių krepšininkų treneris St. Šutas iš Geelongo, įvyko Lidcombe bažnyčioje ir vėliau Rookwood kapinių lietuvių sekcijoje. Pamaldas ir apeigas atlaikė kun. P. Butkus pasakydamas jautrų pamokslą. Kapuose atsisveikino buvęs komandos draugas, dabartinis ALFAS pirm. Antanas Laukaitis.

Ilsėkis ramybėje, mielas Vytautai.

A.L.

•

Rugpiūčio 2 d. Čikagoje mirė plk. Juozas Tumas, buvęs Lietuvos kariuomenėje antrojo pėstininkų pulko vadas, Červenės bolševikų kankinys.

ALB Krašto Valdyba pasisako

The opinions of the Federal Executive of the Australian Lithuanian Community (ALB Krašto Valdyba) are expressed in this column.

DAR APIE MŪSŲ PASTOGĘ

A.L.B. Krašto Valdybos užsimojimas įteisinti Bendruomenės laikraštį "Mūsų Pastogę" juridinių asmeniu susilaukė rimto Bendruomenės narių dėmesio ir iššaukė gyvas diskusijas informaciniame susirinkime.

Daugeliui diskusijų dalyvių nebuvo aiškūs naujai steigiamos organizacijos tikslai bei jos santykis su Australijos Lietuvių Bendruomene ir su kitais "Mūsų Pastogės" skaitytojais ir rėmėjais.

Šis neaiškumas bus pačios Krašto Valdybos kaltė, nes ji, užimta juridinės steigiamos Sąjungos struktūros planavimu ir aiškinimu, nepilnai išaiškino visuomenei, kad ši Sąjunga pasilieka A.L.B. organu, kuris mus tiek glaudžiai susietas su Bendruomene, kiek tai įmanoma Australijos įstatymų ribose.

Ir Sąjungą įkūrus, A.L.B. Krašto Valdyba neatpalaiduojama nuo pareigos remti "Mūsų Pastogę" tik nuo jos pečių nuimamas rūpestis dėl einamųjų bėgamųjų reikalų, susijusių su laikraščio leidimu, o nuo pavienių Krašto Valdybos narių nuimama neribotos finansinės atsakomybės rėsmė.

Naujoji organizacija nebus koks nors miglotas beveidis vienetas, Bendruomenės konkurentas, į kurį skverbtųsi "Mūsų Pastogės" priešai. Tai bus gyvybinė Sąjunga su uždaviniu talkininkauti ALB vadovybei spaudos darbe. Ši Sąjunga burs į savo eiles visus "Mūsų Pastogės" bičiulius ir rėmėjus tikslu remti ir visokeriopai padėti laikraščiui. Populiariai šią organizaciją būtų galima pavadinti "Mūsų Pastogės bičiulių Sąjunga".

Kadangi vienas būdas "Mūsų Pastogę" paremti — tai stojamasis nario mokestis, tai Krašto Valdyba pirmame projekte pramatė stojamąjį nario mokestį $ 40, gi narių atsakomybę buvo numatyta riboti $ 100 suma.

Diskusijų metu bendruomenės nariai iškėlė visą eilę siūlymų ir sumanymų, kuriuos Krašto Valdyba išsamiai apsvarstė ir kartu su "Mūsų Pastogės" redaktorium aptarė šio krašto įstatymų šviesoje.

Šių pasitarimų pasėkoje priimti trys pakeitimai numatomos registruoti Sąjungos įstatuose.

Pirmasis pakeitimas liečia patį Sąjungos vardą. Pabrėžiant Sąjungos bendruomeninį pobūdį nutarta ją registruoti "Lithuanian Community Publishing Society Ltd" vardu. (Lietuvių Bendruomenės Spaudos S-ga).

Kiti du pakeitimai sumažina nario įnašą bei dar daugiau apriboja jo atsakomybę.

Vienkartinis nario mokestis, galiojąs visam amžiui, sumažintas iki dvidešimt penkių dolerių, gi nario atsakomybė S-gos likvidacijos atveju apribojama penkiasdešimties dolerių suma.

Sumažinto nario mokesčio ($ 25) ir atsakomybės ($ 50) sumos nėra perdidelės atsižvelgiant į dabartinę ekonominę padėtį Australijoje. Likvidacijos pasėkoje apribota atsakomybė darysis vis labiau nominalinė. Šiuo metu bandymą dar daugiau apriboti narių atsakomybę galėtų atsitarti į atatinkamų valdžios organų atsisakymą Sąjungą užregistruoti, bus sudarytų naujų registracijos išlaidų.

A.L.B. Krašto Valdyba tikisi, kad jos pastangos užtikrinti Bendruomenės organo gyvavimą sulauks pritarimo ir paramos iš visų "Mūsų Pastogės" bičiulių ir visų Bendruomenės narių, kuriems rūpi tiek Bendruomenės spaudos, tiek ir pačios Bendruomenės ateitis

Krašto Valdyba.

MANO GIMTINĖS DAINA A. SKIRUTYTĖ

TALENTAI MUZIKOJE

Aldona Veščiūnaitė

Gaivūs, nauji vėjai muzikos pasaulyje. Drąsus užsimojimas suruošti Sydney International Piano Competition nustebino gal ne vieną, nežinant koks bus atsiliepimas. Klausimas buvo — ar sutrauks pasaulinio lygio jaunas artistines jėgas, neužmirštant milžiniškų atstumų? Ir pirmas taip plačiai aprėpiantis Australijoj?

Rezultatai akivaizdūs, imponuoją: viso keturiasdešimt kandidatų pirmąjam prizui — 10.000 dolerių ir beveik visi, su mažom išimtim, žvilgėję visoje eilėje tarptautinių piano konkursų, ne vienas studijavęs garsioje Juilliard'o Muzikos Mokykloje New York'e, kur jau vien patekti jaunam talentui milžiniškas laimėjimas. Jau programos viršelis — banguojančiam medžio žalume — jaunas iššaukis kūrybingo žmogaus pasauliui.

Vietiniams muzikos studentams yra būtina tarptautinė scena, nes tik tokiu būdu išlaikomas aukštas standartas. Virš dviejų savaičių vykusiame piano konkurse tautų sąrašas ilgas, spalvingas: Canada, USA, Mexica, Japonija, Naujoji Zelandija, Vengrija, Lenkija, Brazilija, Korea, Čekoslovakija, Izraelis, Malasija, Hong Kong, Vokietija. USSR, Airija, Anglija, Švedija, Filipinai, Šveicarija, Australija.

Šimtmečiais inspiruojantis jaunus muzikus interpretatorius, Johann Sebastian Bach, klasikinės muzikos pradininkas, įveda kiekvieną pianistą pirmajai konkurso stadijai, t.y., kiekvienas turi išpildyti vieną iš Bach'o preliudų ir fugų; toliau repertuaran įeina įvairių kompozitorių sonatos, etiudai, baladės; atrankos keliu patenką į pusfinalius duoda savo pasirinkto vieno ar kelių kompozitorių rečitalį, (maždaug penkiasdešimt minučių) akomponuoja dainininkei, išpildo Piano Quintet'ą. Jaunųjų pianistų temperamentas, dedikacija, intensyvumas išpildant didžiųjų kompozitorių sudėtingus muzikos kūrinius, peršokant techniškus sunkumus, nulemia paskutiniuosius atrenkamus šešis finalistus. Artistiškumas, muzikalumas visos eilės kompetitorių iššaukiantis nuostabą, tik pabrėžia vienkartiškumą šitokio talentų susibūrimo saulėtam Sydney mieste. Atidus klausytojas, nenuilstamai sekęs gausius koncertus tų dviejų savaičių tarpe (liepos - rugpiūčio mėn.), užsikrėtęs entuziazmu — atpažins būsimas galimybes Australijoje, nes veržlumas jauname kūrybingame žmoguje nesulaikomai prasiveržia vienoje ar kitoje formoje.

Sekant Piano Finalų popietes — Mocarto Piano Koncertas išpildomas kiekvieno finalisto, ryškėja kaip kiekvieno artisto individualiai interpretuotas tas pats kompozitorius. Laimėtoja — Irina Plotnikova, pati jauniausioji iš finalistų (22 m.), stipriausiai imponuojąs talentas. Poetiška, inspiruojanti. Kanadietis Andre Laplante - elegantiškai, išjaustai, koncert—pianistas — extraordinaire. Kiti vėl imponuoja savo temperamentu, jėga, technikos stiprumu. Išskirtinas būtų (į finalus nepatekęs) Emnuel Krasovsky, gimęs Lietuvoje, nuo 1971 m. studijuojantis Juilliard School New Yorke, besiruošiantis Doctor of Musical Arts Degree. Yra davęs rečitalį garsioje Carnegie Hall.

Kokiais metais, kuriame šimtmetyje pasiekė Australiją pirmasis pianinas? Vietiniai simpatingieji aborigenai nepanašu, kad būtų pasigedę šito milžiniško sunkiai pajudinamo muzikos instrumento. Chirurgas Worgan pirmasis atsigabeno laivu 1790 m. ir tik šio šimtmečio pradžioje atsilanko pirmieji pianistai platesnio garso: Paderewski, Theresa Carreno. Nesugrąžinamai praeityje likę kadaise nuostabiai skambėję pirmieji piano-virtuozai: Mozartas, Clementi. Neišlikę jokių tiesiogių duomenų.

Iškiliausias lietuvis pianistas Andrius Kuprevičius, dalyvavęs Tarptautiniame Muzikų ir Dainininkų konkurse Ženevoje, 1946 m., kur iš 150 geriausių Europos pianistų pateko į finalistų eiles, gavo Garbės Diplomą. Kuprevičius mokėsi "Aušros" gimnazijoj, lankė Kauno Konservatoriją, Ružickio klasėj. Konservatoriją ir gimnaziją baigė 1939 m., koncertavo eilėje kraštų. Šiuo metu profesoriauja Clevelando Muzikos Mokykloje, yra davęs visą eilę sėkmingų koncertų įvairiuose miestuose Amerikoj, savo repertuaran įtraukdamas ir lietuvių kompozitorių kūrinius.

Ar tai būtų sudėtinga, plačiašakė simfonija ar paprasta liaudies daina, muzika turi savo specialią kalbą, prieinamą, suprantamą kiekvienam žmogui. Neišaiškinamu keliu formuojasi nuostabiausios melodijos, formuojasi poetinė kalba, stimuliuojanti kūrybingumą kitame.

Dirbąs muzikos srityje melburnietis Mindaugas Simankevičius, mokosi pas didelį elektroninės muzikos šalininką Felix Werder, klasikinės muzikos kritiką dienraštyje "Age". Avangardistų valandėlėje per radijo buvo išpildytos Mindaugo kompozijos.

Ji dirba Lietuvai

Santa Maria del Monte (Sydney) pradžios mokyklos šešto skyriaus mokiniams buvo užduotas rašomasis darbas aprašyti laisvai pasirenkant bet kokį kraštą. Mokytojos Audronės Cibulskytės viena jos buvusių mokinių pasirinko aprašyti Lietuvą. Paprašytas mokytojos A. Cibulskytės aš patiekiau apsčiai medžiagos apie Lietuvą (knygų, brošiūrų, albumų, atviručių ir t.t.).

Iš mokinių atliktų darbų mokinės Michelle Gilliver darbas apie Lietuvą įvertintas aukščiausiu pažymiu. Ji savo darbą turėjo perskaityti visai klasei. Šalia visokios iliustracijos medžiagos dar buvo pademonstruoti ir lietuvių tautiniai rūbai, kuriuos paskolino pati mokytoja A. Cibulskytė. Įspūdis buvo nepaprastas.

Sužinojęs apie puikius to rašinio rezultatus, aš padovanojau per rašinio autorę tos mokyklos bibliotekai knygą "Leave your tears in Moscow" su gražia dedikacija. Greit sulaukiau iš tos mokinės padėkos, kuri savo laiške tarp kitko rašo: "I am sure the book will bring many enjoyable hours of reading. It will also help us to understand what life

Mokytoja Audronė Cibulskytė

is really like in a communist country..." Taip pat prisiuntė tos mokyklos mokytoja bibliotekininkė mielą padėką ir džiaugėsi knygos turiniu.

Iš savo pusės dėkingas mokytojai p. A. Cibulskytei, kad rado būdų supažindinti australų mokinius su Lietuva. Tegu būna jos skatinantis pavyzdys ir kitiems.

Č. Liutikas

ATNAUJINKITE

M.P. PRENUMERATĄ

Namie ir svetur

BRISBANE

SVEČIAI IŠ ŠALTŲJŲ MIESTŲ

Gal mes ir liktumėm taip vieniši jei ne šalčiai ten vadinamuose pietuose. Gal iš meilės brisbaniečiams, o gal ir dėl šalčio mūsų džiaugsmui svečių iš pietų užplūdo bei aplankė mūsų vienišą ir visako išsiilgusią koloniją net keletas: p.p. Žvirbliai iš Geelongo, kun. Pr. Vaseris, p.p. Seliokai iš Melbourno, p.p. Jablonskiai iš Canberos, kurie į čia planuoja persikelti gyventi. Tad ir paskubėkite, mieli tautiečiai, į Brisbane, kol vietos dar turime. O dar praleidau kun. S Gaidelį iš Melburno, tai buvusį mūsų "part time" kapelioną, kuris kaip tik prisiminė, kad pats laikas pasišildyti Brisbanėj.

*

HOBART

Rugpiūčio 12 d. susituokė Petras Paškevičius su Angelika Ross—Ruzgaite. Sutuoktuvių apeigas atliko vietinis kunigas šv. Teresės bažnyčioje, o vaišės vyko puikiame Moonah restorane. Po pasakytų kalbų, "Ilgiausių metų", 50 svečių pasilinksmino ir palinkėjo jaunai porai gražios ateities.

**

Sporto klubo "Perkūno" sekretoriui A. Kantvilui išvykus ilgesniam laikui atostogų nakvynės ir kitais sporto šventės reikalais kreipkitės: J. Paškevičius, 59 Sixth ave., W. Moonah, Tas. 7009 tel. 726360.

**

Tautos šventės minėjimas įvyks lenkų salėje rugsėjo 17 d. 7 val. vak. Po trumpos paskaitos ir įdomios programos šokiai ir juos praves bend. valdyba ir tautinių šokių grupė Venta.

SYDNEY

PAS SKAUTUS

Sydnejaus skautų Aušros Tuntas dalyvaus Tautos Šventės pamaldose rugsėjo 11 d. Visi skautai pilnoj uniformoj renkasi prie parapijos mokyklos 11 val. Po pamaldų vyks tunto sueiga, kurios metu bus įteikta Povilo Aleknos premijos, kurios paskirtos už pavyzdingą skautišką darbą per pastaruosius ketverius metus. Po sueigos registracija į Tautinę stovyklą. Skautai ir skautės, norį vykti į T.S. turi įmokėti 10 dol. depozito.

LIETUVIŲ KOOPERATINĖ KREDITO DRAUGIJA

„TALKA" LTD.

● Moka už **indėlius (deposits) 7% metinių** palūkanų, už terminuotus **indelius 10% (nemažiau $ 100 ir turi išbūti iki finansinių metų galo t. y. birželio 30 d., už atsiimtus term. ind. metų bėgyje - 4%), už įnašus (shares) iki 10%** dividendo.

● Teikia paskolas iki $ 10000 įkeičiant nekiln. turtą, iš 11%, asmenines paskolas iki $ 3000 su garantuotojais iš 12%, iki $ 1000 be garantijos iš 13%. Procentai už visas paskolas užskaitomi kas 3 mėn.

● **Įstaiga veikia:**

Melbourne šeštadieniais nuo 10 iki 2 val. pp. Lietuvių Namai, 50 Errol St. North Melbourne.
Pašto adresas: "TALKA", Box 4051, G.P.O. Melb. 3001.

Adelaidėje, sekmadieniais nuo 1 iki 3 val. pp. Lietuvių Namai, 6 Eastry St., Norwood.
Pašto adresas: "TALKA", Lietuvių Namai, 6 Eastry St. Norwood, S.A. 5067.

Tokios tokelės

Rugpiūčio 20 d. užplūdo Syd. Liet. Klubą jungtinė Dirkių—Andruškų šeimynėlė iš Canberros. Artimieji palydėjo inž. Petrą Dirkį ilgesnei kelionei į užjūrius. Jis sekančią dieną išskrido į Šiaurės Ameriką pirmiausia aplankyti Kanadoje savo motinos, o paskui pakeliaus ir svečiuosis kur norės ir kur patiks. Laimingo kelio!

***

Apie keturis mėnesius išbuvęs ligoninėje pirmą kartą viešumon pasirodė jau pilnai atremontuotas ir permainytas Dr. J. Miknius, praradęs pusę savo turėto svorio, bet atjaunėjęs ir sustiprėjęs. Pasirodo, ir daktarui yra gera pamoka neapsikrauti perdideliu svoriu.

***

Jau spalio 23 d. Sydnejaus Liet. Klube rengiamas pasauly plačiai pagarsėjusio lietuvio poeto Oskaro L. Milašiaus šimto metų sukakties paminėjimas. Ta proga mūsų aktyvusis Paulius Rūtenis įscenizuos vieną iš Milašiaus poemų — Lemuelio išpažintis. Milašius rašė prancūziškai ir laikomas vienu iš ryškiausių šio šimtmečio pradžios prancūzų klasikų. Patį Milašių klausytojams pristatys V. Kazokas.

***

Rugsėjo 1 d. sueina dveji metai, kai mirė senosios kartos veteranas, pirmasis ALB Garbės narys Antanas Baužė. Šeima ir artimieji ant jo kapo pastatė paminklą. Rugsėjo 4 d. bus už jį laikomos pamaldos, o po to paminklo pašventinimas. Iš kapinių visi artimieji bei kviestiniai svečiai vyksta į Liet. Klubą, kur bus A. Baužės prisiminimui ir pagerbimui vaišės.

PRANEŠIMAS

Papildomai pranešu, kad L.K.V. S-gos Ramovės Sydnejaus Skyriaus valdybą sudaro: pirmininkas Kazys Daniškevičius, vicepirm. Vincas Kondreckas, kasininkas Adomas Laukaitis, sekretorius Vytas Jankus ir narys parengimų reikalams Edvardas Rašimas. Valdybos adresas: 3 Fleming St., Carlingord, 2118, tel. 871 6547.

K. Daniškevičius
Valdybos pirmininkas

—Jis pasakė, kad tu esi...?
—Lakoniškas.
—Na, ir ką tai reiškia?
—Nežinau, bet aš jam daviau nosin dėl viso pikto.

MIRUSIEJI

NAUJAS KAPAS

Rugpiūčio 10-tą dieną visai nesirgęs staiga mirė Kazimieras Nicys, 55 metų amžiaus. Velionis kilęs iš Kužių miestelio, Šiaulių apskričio. 1944 metais artėjant frontui pasitraukė į vakarus. 1948 m. atvyko į Australiją ir atlikęs darbo prievolę pastoviai įsikūrė Brisbanėj. Sunkiai dirbdamas, net protarpiais du darbus, laikraščio spaustuvėj naktį, o kur nors kitur dieną, bet buvo gražiai įsikūręs. Savo didžiuliam name nuomavo butus ir ruošėsi statyti kitą namą pajūry, nes sklypą ten jau senokai turėjo įsigijęs, bet mirtis viskam pastojo kelią.

Penktadienio vakare — rugp. 12-tą d. mūsų kapelionui, kun. P. Bačinskui suorganizavus šv. Marijos bažnyčioj, į kur velionies palaikai buvo atvežti, sukalbėtas rožančius ir sugiedota Viešpaties Angelas. Žmonių susirinko daugiau nei į sekmadienių pamaldas. Sekančią dieną, šeštadienį, ten pat kun. dr. P. Bačinskas atlaikė gedulingas šv. Mišias bei pasakė labai jautrų pamokslą, ir vėl tautiečių veik pilna bažnyčia dalyvaujant ir velionies bendradarbiams australams. Po pamaldų ilga mašinų vilkstinė velionį atlydėjo į Nudgee kapines, kurios paskutiniu laiku tapo mūsų tautinėmis kapinėmis. Kapelionui atlikus religines apeigas, jautrų atsisveikinimo žodį tarė apylinkės valdybos pirm. Kl. Stankūnas.

Velionis nuo pat įsikūrimo, buvo visų mylimas ir gerbiamas. A.a. Kazimieras daug kartų arba keliose kadencijose dirbo apylinkės valdyboje neatsisakydamas jokių įsipareigojimų, dosnus aukomis, nesvarbu kam. Šias eilutes rašančiam nekartą yra sakęs, kad jis esąs laimingas, jei tu laimingas, o dėl manęs — nesisielok...

Paskutiniu laiku buvo kiek pasišalinęs iš lietuviškos veiklos dėl šeimyninių rūpesčių. Keliose eilutėse aprašyti a.a. Kazimiero nuopelnus mūsų mažai kolonijai nėra įmanoma. Velionis paliko našlę — Elevanorą silpnos sveikatos, kas įvykį dar daugiau paskaudina. Bet mūsų taip glaudžiai sugyvenanti bendruomenė našlės nepamirš, o tau, Kazimierai, tebūna lengva Australijos žemelė.

MIRĖ JURGIS VASILIAUSKAS

Rugpiūčio 4 d. savo namuose rastas negyvas Jurgis Vasiliauskas 72 m. amžiaus. Velionis gyveno vienas, artimųjų neturėjo, tai ir jo laidotuvėmis pasirūpino p. Šiaučiūnai. Po gedulingų pamaldų šv. Teresės bažnyčioje. pagal jo pageidavimą, buvo palydėtas į Cornelian Bay Crematorium ir prie karsto atsisveikinimo žodį tarė Bend. pirm. S. Paškevičius. Po to p. Šiaučiūnas visus dalyvius pakvietė į jų ūkį šermenims. Velionis kilęs nuo Alytaus. Karišką tarnybą atlikęs aviacijos daliny puskarininkio laipsniu, perėjo policijos tarnybon ir prieš pasitraukiant jau ėjo Vilniaus apylinkės viršininko pavaduotojo pareigas. Į Hobartą atvyko 1948 m. Pradžioje dirbo cinko fabrike, vėliau stalių dirbtuvėje. Pats pasistatė namus, daug pastangų dėjo atsikviesti savo žmoną, sūnų ir dukrą iš Lietuvos. Buvo veiklus bendruomenės narys, keletą metų ėjo valdybos nario pareigas. Paskutinių porą metų sirgo nervais ir keletą kartų buvo patalpintas į ligoninę.Turtą aprašė savo žmonai ir vaikams Lietuvoje.

PALAIDOTAS
JONAS MIKALAJŪNAS

Velionis Jonas gimė 1892 m. birželio 10 d. Alunčių km., Raguvos valsč., Panevėžio apskr. Pats būdamas ūkininkas buvo prisirišęs prie žemės ir ją nuolat gerino. Deja, karo audra jį negailestingai atplėšė nuo savos žemės, atskyrė nuo šeimos ir atbloškė į Australiją. Čia padirbėjęs keliose vietose pastoviai įsikūrė Latrobe Valey ir rudosios anglies kasyklose išdirbo virš 20 metų. Jonas priklausė lietuvių bendruomenei ir lankė lietuviškus parengimus. Dažnai jautėsi vienišas ir nusivylęs, bet iki mirties išliko ištikimas savo likusiai šeimai.

Liepos 26 d. kun. P. Dauknys atvykęs iš Melbourno atlaikė pamaldas ir palydėjo į kapus. Su velioniu atsisveikino Latrobe Valey seniūnė p. V. Koženiauskienė, p. Žitkevičienė ir p. E. Eskirtienė, užberdamos ant karsto lietuviškos žemės.

Lietuvoje liko Jono šeima, Amerikoje brolis ir čia Australijoje brolio sūnus Dr. Mikalajūnas, kuris ir rūpinosi savo dėde.

E.E.

Australijos Lietuvių Fonde

AUKOS. Pagerbiant a.a. Algirdą Jokūbauską ir reiškiant jo šeimai gilią užuojautą vietoj gėlių ar vainikų Melbourno tautiečiai aukojo Australijos Liet. Fondui:

20 dol. p.p. G. ir D. Žemkalniai.

Po 10 dol.: p.p. J. Adomavičius, J. ir E. Balčiūnai, A. ir V. Bladzevičiai ir A. ir J. Šimkai, D. Dagis, J. ir S. Meiliūnai, J. Šniras, A. ir E. Šurnai, B. ir J. Vingriai, Melb. Apyl. Valdyba.

Po 5 dol.: p.p. V. ir G. Ališauskai, V.A. Aniulis, J. ir O. Aleknai, P. Bimba, V. Bosikis, A. ir R. Klimai, J. ir B. Makuliai, A. ir R. Pociai, A. ir A. Ramanauskai, F. ir M. Sodaičiai, S. ir Z. Stankūnavičiai.

Po 4 dol.: p.p. S. ir R. Didžiuliai, B. Vanagas.

Po 2 dol.: p.p. A. Klimas, V. Klimas, J. Normantas, V. Popeliučka, K. Prašmutas. Viso $ 183.

Ši suma įrašyta A.L. Fondo rėmėjų sąraše kaip a.a. Algirdo Jokūbausko pagerbimo — atminimo įnašas. Pastebime, kad aukotojų sąrašas neuždarytas ir kiekviena vėlesnė auka bus pranešta velionio šeimai bei paskelbta spaudoje.

A.L. Fondo Valdyba nuoširdžiai dėkoja visiems tautiečiams, skyrusiems aukų. Jūsų aukos visada primins taurų lietuvį, kuris sielojosi ir dirbo tėvynei ir liet. bendruomenei.

PATIKSLINIMAS. Mūsų Pastogės Nr. 31 skelbiant A.L.F. aukotojų sąrašą pažymėta, kad Adel. Apyl. Valdyba, pagerbdama a.a. S. Dundą, vietoj gėlių aukojo 5 dolerius, o turėjo būti 25 dolerius. Šią paklaidą apgailime.

A.L. Fondo Valdyba

A.A.
VYTAUTUI ŠUTUI
mirus, jo šeimą ir artimuosius giliai užjaučia
Sydnejaus Liet. Sporto Klubas Kovas

Spalvinga popietė

J.J. Bačiūno Vardo Bibliotekos organizuojamos kultūrinės popietės adelaidiškių laukiamos, mėgiamos ir gausiai lankomos. Tos popietės, tikra šio žodžio prasme, yra kultūrinės. Vyraujanti žvaigždė yra knyga — jos išstatytos parodoj, loterijoj laimėti pinigai skiriami knygai įsigyti, jos menas skaitomas ar deklamuojamas scenoje.

Šiais metais Bibliotekos vadovės p. E. Reisonienės organizuota popietė įvyko Lietuvių Namuose rugpiūčio 7 d.

Apžiūrėjus dailiai išdėstytas knygas, įsigijus loterijos bilietų, skaniai pavalgius bibliotekos darbuotojų pagamintų pietų, gausiai susirinkusi publika malonioje nuotaikoje laukė programos pradžios.

P. E. Reisonienė, atidaromoje kalboje padėkojo visų buvusių bibliotekos organizuojamų kultūrinių popiečių dalyviams ir jų pravedėjams, būtent J. Neverauskui ir V. Baltučiui.

Praeityje buvo pagerbti ir jų kūryba skaitoma žinomų mūsų poetų–rašytojų, kaip Putino, Brazdžionio, Aisčio ir kitų. Šį kartą pasirinktas kitas žanras — tai satyra ir jumoras. Pasirinkimas geras, nes kartais reikia ko nors lengvesnio, skaidresnio, išblaškančio. Tačiau nevisada būna linksma, nes satyra, kartais įduria pačion skaudžiausion vieton.

Jauna pranešėja Puriena Pečiulytė painformavo, kad L. Pakalnio parašytą įvadą paskaitys V. Baltutis. Įvadas įdomus, apimąs daugumą lietuvių jumoristų, satyrikų bei feljetonistų, į jungiant ir nepriklausomoje Lietuvoje žinomą Pupų Dėdę.

Adelaidės, P. Andriušio impersonatorius V. Janulis, autoriaus feljetoną, perskaitė aukštaičiuodamas, prikimusiu balsu ir kirčiuodamas, tuo gražiai imituodamas P. Andriušį. Kol V. Janulis, dalyvaudamas įvairiuose parengimuose, perduos kūrybą "pulgiškai", tol adelaidiškiai patį autorių jaus savo tarpe.

E. Reisonienė

P. A. Gučiuvienė perskaitė A. Gustaičio "Adomą" ir V. Baltučio felijetoną "Geriausias draugas".

A. Gučiuvienę pažįsta viso pasaulio lietuviai, kaip solistę, muzikos žinovę ir dainavimo mokytoją, bet šį kartą ponia, pasirodė, kaip puiki aktorė.

Jos mimiškai, balsiniai ir aktoriškai išgyventa medžiaga perduota publikai, pakėlė autorių kūrybinę vertę.

Rež. J. Neverauskas, sekdamas tomis pačiomis pėdomis spalvingai atliko to paties A. Gustaičio "Mirtį ir gimimą".

R. Pranckūnaitė savo skaitymu prisidėjo prie programos turtingumo.

Kaip anglai sako "last but not least", šios popietės atrakcija, galbūt sutraukė daugiau publikos kaip normaliai, tai Melbourno kvartetas, vadovaujamas dirg. J. Juškos. Jaunos 3 mergaitės ir dar jaunesnis berniukas, žavėjo klausytojus savo dainų išpildymu. Jie gerai susidainavę, porą komplikuotų dainų atliko, kaip tikri profesijonalai.

Publika aiškiai buvo sužavėta. Sugriuvus pianino pedalams, J. Juškai negalint akompanuoti, publika spontaniškai, kaip vienas, pritarimą perėmė rankų plojimais. Kas gali būti geriau, kaip scenos meninkų bendradarbiavimas su žiūrovais?

Puiki popietė visais atžvilgiais. Didelė padėka iniciatorei p. E. Reisonienei, programos pravedėjui V. Baltučiui, maloniai pranešėjai ir visiems dalyviams.

V. Marcinkonytė

Pasiektas milijonas!

Lietuvių Kooperatinė Kredito Draugija "TALKA" Melbourne šiuo metu pasiekė milijono dolerių apyvartą. Tai labai reikšmingas atsiekimas. Ta proga sveikiname "Talką" linkėdami dar didesnės sėkmės. Tikimės tuo reikalu išsamesnio pranešimo.

Rugpiūčio 28 d. suėjo metinės, kai pernai širdies priepuoliu ištiktas mirė Mūsų Pastogės bendradarbis ir aktyvus veikėjas canberiškis Petras Pilka. Jo veiklos įmintos pėdos Sydnejuje ir Canberroje dar vis neišdilusios.

Rašytojas Juozas Tininis (auto nelaimėje žuvęs 1971.9.2 Los Angeles mieste, U.S.A.) buvo gerai pažįstamas ir Australijos, ypač Sydnejaus lietuviams, čia gyvenęs nuo 1949 iki 1954 metų. Jis išleidęs keletą knygų originalios kūrybos ir daug vertė iš klasikinių kalbų.

SAN FRANCISCO RŪKAS

Juozas Tininis

iekas nebūtų manęs, kad ė jau turėjo penkiasdešimt elių. Kaip ji sugebėjo taip likti jauna ir išsaugoti veiožių skaistumą, buvo mįslė, og paslaptis, kurios nepavyšgauti net artimiausioms jos gėms.

yras mirdamas jai paliko šimt tūkstančių dolerių e ir penkių butų namus San cisco mieste, neminint jau os rezidencijos, kurioje da- ji pati leido nerūpestingą gyvenimą. Indėlių nuošim- ir pajamos iš butų nuomos k padengė visas pragyveni- išlaidas, bet dar didino jos itas bankuose.

čiau ne jos grožis ir turtas ė viengungį Vladą Valiūną. o kažkas už grožio ir kažkas rtų, kas žavėjo Vladą, nemoį taupyti ir nepažįstantį pinivertės. Skendo jo žvilgsnis ose našlės skruostų duobu- ypač, kai ji rūpinosi kiargais ir padėjo patekusiems aimę. Savo gyvenimo kelyje as nebuvo sutikęs kitos tomoters, kurios gailestinga siaukojanti širdis taip atitikos liūdesio debesis ir jos s žiedus, šviečiančius iš Tos dorybės Valiūną taip ėjo, kad jis nejučiomis nudė atsisakyti savo viengunis laisvės.

šlė pasipiršimą priėmė be o svarstymo.

adėjus skelbti bažnyčioje iš los užsakus, Vladas Valiūgavo anoniminį laiškelį. Jo s jį sukrėtė. Šlapukas ra-

lik našlę ramybėje. Jeigu padarysi, mirsi Atsimink!"

liūnas susimąstė. Kas galėtų pavydėti našlės? Apsvarstė pažįstamus ir draugus, bet pe nerado nė vieno įtartino os.

ėjus savaitei, vėl trumpas lis:

uojau nutrauk užsakus arpriešingu atveju, lauk mir-

Valiūnas ir dabar neketino atsisakyti našlės. Abu laiškeliu jis perdavė policijai. Jos reikalas buvo išaiškinti asmenį, drumsčiantį kito asmens laimę.

Po trečio užsako vėl atėjo laiškelis:

"Yra tik dvi išeitys: arba jos nevesi ir gyvensi arba vesi ir mirsi."

Nė vieno laiškelio Valiūnas nerodė savo būsimai žmonai. Tik, nuėjęs pas ją, pasiteiravo:

— Nele, ar nežinai, kas mums pavydi vedybinės laimės? Sklinda gandai, kad kažkas rengiasi mane nužudyti, jei vesčiau tave.

Našlė nusijuokė.

— Sapnuoji! Rimtai kalbi ar juokauji? Pagailo viengungystės?

— Nepagailo.

Jos skruostų duobutės paskandino Vlado baimę ir rūpesčius.

Jųdviejų kalba nukrypo į vestuvių temą. Būdamas gimnazistas ir jis mėgo Pinkertonus, Šerlokus Holmsus ir rašė slaptus laiškelius vienam donžuanui, viviliojančiam jo nusižiūrėtąją. Tai buvo vaikiškas žaidimas. Nejaugi ir suaugusieji mėgsta tokius kvailus žaidimus?

Bet meilės žaidimas užtemdė gyvenimo Pinkertoną ir jo tris laiškelius, kuriuos Vladas dėl viso ko perdavė policijai.

Rudenio rūkas dengė baltąjį Auksinių Vartų miestą.

Ateities pilnybė žėrėjo kaip apvalus vestuvinis žiedas, nupirktas pas brangiausią juvelyrą.

Vieną šeštadienio vakarą, kai iki vestuvių buvo belikus tik savaitė laiko, San Francisco mieste įvyko vietinės lietuvių kolonijos balius, surengtas labdarybės tikslais. Susirinko daug vietos ir apylinkės lietuvių. Nelė, turėdama asmeninės ruošos, prie baliaus rengimo nebeprisidėjo. Juodu su Vladu atėjo kaip svečiai. Tai buvo tarsi overtiūra į ateinantį vestuvių balių.

Pažįstami sveikino, užsiprašydami į vestuves. Nepažįstami lydėjo žvilgsniais, reiškiančiais vyną ir medų, kreicerio sonatą ir Gounod Mefistą.

Vladas nebuvo alkoholio mėgėjas, bet šį vakarą išgerti neatsisakė. Kad neatskirtų nuo ko jis dabar girtas. Kaip tame poeto posme: nuo meilės, ar alaus!..

To vakaro konjake paskendo ir anoniminiai laiškeliai, šlapi, išblyškę, neįskaitomi.

Gėrė su draugais, prisidėjo ir nepažįstami. Avansu už laimę.

Baigiantis baliui, Vladas tarė Nelei:

—Man pasidarė labai bloga. Nepratęs tiek gerti. Būk gerutė ir pašauk taksį.

Nelė parvežė jį namo. Iššauktas gydytojas nieko pavojingo nerado.

— Išsipagiriosi ir būsi sveikas, — pasakė išeidamas.

Kitą dieną Vladas Valiūnas buvo rastas savo kambary negyvas. Skrodimas parodė — nunuodytas arseniku.

Policijai nepasisekė surasti kaltininko.

Visi reiškė našlei užuojautą, o ji nuolat verkė ir kasdien lankė sužadėtinio kapą. Dvigubą našlę užjautė kiekvienas, bet ypatingai Augustas Valevskis, iš Varšuvos kilęs apsukrus lenkiukas. Jis buvo gyvanašlis: jo žmona gyveno Lenkijoje, palikta su dviem vaikais prieš keliolika metų.

Nelė nepajuto, kaip Augustas Valevskis tapo jos didžiausiu našlystės naštos dalininku. Jo guodžiama, ji po metų padėjo gedulo drabužius. Nuvyto gėlės ant Vlado kapo ir jokia ašara jų nebepalaistė.

Aplink namus labai reikalingos vyriškos rankos. Šeštadieniais Valevskis nupiaudavo žolę jos rezidencijos kieme, nuplaudavo jos automobilį, sutvarkydavo sugedusius vandentiekio vamzdžius. Jis buvo taktiškas ir nė žodžiu neprimině jos našlystės. Nesipiršo. Nebuvo įkyrus, bet lipo kaip vantos lapas. Jeigu našlė susirgdavo sloga nuo nepastovaus San Francisco oro, Valevskis atnešdavo jai efektingų vaistų, tik jam vienam težinomų.

Toks jo atidumas pradėjo našlei patikti. Ji net palygino jį su mirusiu Vladu. Palyginimas nusviro Vlado nenaudai. Valevskis nebuvo toks šaltas ir apskaičiuotas. Iš jo veiksmų tryško rūpestingumas ir prisirišimas prie žmogaus, sunkiai nešančio vienatvę.

Dar po metų Nelės vienatvė buvo baigta: ji susituokė su Valevskiu civiliškai, nepaisydama kad jis turėjo žmoną, vaikus ir buvo dešimčia metų už ją jaunesnis.

Dabar Augustas Valevskis buvo naujosios savo žmonos rezidencijos šeimininkas ir liovėsi dirbęs fabrike. Penki nuomininkai ir rezidencija — darbo pakako.

Nelė jautėsi laiminga. Šeimininkavimo rūpesčius į savo rankas paėmė Augustas. Kiemo žolei piauti jis jau samdė berniuką, autobolį plovė automatinėje plovykloje ir vamzdžiams sutaisyti kvietė pliumberį.

Praėjo medaus mėnuo. Nelė Valevskienė pradėjo sirguliuoti. Veidas pablyško, skruostų duobutės įdubo. Nieko nepadėjo nė dažai. Kvietė gydytoją. Ligos nerado.

—Augustai, man atrodo, kad aš ilgai negyvensiu; be reikalo ištekėjau, būdama menkos sveikatos ir tik tau gyvenimą apkartindama, — kartą prasitarė Nelė.

— Taip nekalbėk, mano miela; tu ir mane pragyvensi, tau kenkia San Francisco pavasarinis oras. Ateis vasara..

—Ar tu mane myli?

— Koks klausimas! Aš juk vedžiau tave iš meilės. Norėjau tave padaryti laminga ir pats būti laimingas.

— Žmonės kalba, kad tu mane vedei dėl turto.

— Klausyk, ką žmonės tauškia! Jei tavęs nemylėčiau, argi taip rūpinčiausi? Kam tas įtarinėjimas?

— Aš neįtarinėju. Aš tik pasiguodžiau.

Nelė Valevskienė pamažu silpo ir menko. Pradėjo trikti širdis. Gydytojai stengėsi atstatyti sveikatą, vis dar nerasdami tikros priežasties.

Nuo vedybų praėjo keli metai. Nelė tiek nusilpo, kad reikėjo vežti į ligoninę. Niekas ir čia nepadėjo. Vieną naktį jai prisisapnavo Vladas. Ji dar buvo tiek sąmoninga, kad žinojo po kuo pasirašo: tai buvo jos turto testamentas vyrui Augustui Valevskiui.

Ligoninė jam išdavė raštą, kad jo žmona mirė nuo širdies priepuolio.

Netikėtai tapęs turtingas, Augustas Valevskis ėmė rūpintis atsikviesti iš Varšuvos žmoną ir vaikus. Per dideles pastangas jam tai pavyko.

Atvykusi žmona tarė:

— Nemaniau, kad tu taip galėtum prasigyventi. Mat, ką reiškia Amerika! Tokios gražios rezidencijos Lenkijoje nė Sapiegos neturi.

— Aš ją įsigijau iš meilės tau, Sofija. Gyvenk joje kaip karalienė Bona ir niekuo nesirūpink.

Vaikai — septyniolikametė duktė ir aštuonuolikametis berniukas — užsimovė mėlynas kelnes, išleido marškinius, išmoko tvistą ir nuolat džiaugėsi tėvui:

— Dži, dedi, kur tu radai tiek dolerių?!

Po kiek laiko Sofijai Valevskienei kažkas prasitarė, kad Augusto "pirmoji" žmona neilgai tegyvenusi ir visą turtą jam palikusi. Kad Augustas buvo sulaužęs moterystės šventumą, Sofija nepriekaištavo; ji tik piktinosi, kam jis tai nuo jos slėpė.

Bet kur tu šiais laikais rasi ištikimą vyrą? Ypatingai Amerikoje!

Kalbos apie įtartiną ir netikėtą Nelės Valevskienė mirtį plito San Francisco lietuvių kolonijoje ir pasiekė teisingumo deivės Temidės ausis. Buvo atkastas Nelės karstas. Ištyrus kūną, rasta nedidelis kiekis arseniko. Augustas Valevskis tuojau buvo suimtas. Iš braižo policija susekė, kad jis buvo ir anų anoniminių laiškų autorius.

Teisme Valevskis gynėsi, kaltu neprisipažino. Bet teismas turėjo savo nuomonę ir paskelbė sprendimą: elektros kėdė.

Turtas ir sąskaitos banke atiteko federalinei valdžiai — giminės neatsišaukė.

Sofija Valevskienė verkdama paliko gražiąją rezidenciją.

Pro San Francisco rūką nesimatė kelio per žingsnį. Sloga nepaliaujamai kankino našlę Sofiją, ir tai buvo vienintelė priemonė užmiršti nelaimę.

Tęsinys

Iš tiesų, niekas neliudija, kad maskvinė valdžia bent kiek stengtųsi kelti Lietuvos gyvenimo lygį kitų respublikų gyventojų sąskaiton. Priešingai, pastangos sulyginti jį su visoj šaly esamuoju lygiu juntamos kiekviename žingsnyje, ir, jei tas lygis vis dar tebėra aukštesnis, tai toli gražu ne centrinės valdžios dėka.

Visų pirma, aukštesnis gyvenimo lygis Lietuvoj palaikomas produktyvaus žemės ūkio dėka, svarbiausia, dėka lietuvio valstiečio individualaus ūkelio. O kadangi žymi miesto gyventojų dalis tebėra susijusi su kaimu, tai maitinimosi išlaidos, suryjančios TSRS šeimos biudžetų liūto dalį, čia žymiai mažesnės, negu aplamai šalyje.

Kitas veiksnys, užtikrinąs aukštesnį gyvenimo lygį Lietuvoj, yra Lietuvos gyventojų tradicinis, vis dar nesugniuždytas darbštumas ir prisirišimas prie nuosavybės. Ne tik savame žemės sklypelyje, bet ir mieste priimta sąžiningiau darbuotis, sujungti keletą tarnybų ir kitais būdais iš šalies pauždarbiauti.

Ne menką vaidmenį turi pagalba, gaunama iš užsienio. Piniginės perlaidos ir siuntiniai ateina Lietuvon nuo giminių iš JAV, Kanados, Izraelio ir kitų kraštų. Tradiciniai ryšiai su Lenkija gelbsti savotiškiems prekių mainams, kur Lenkijon siunčiami maisto produktai, o Lietuvon palyginti gausūs turistai atveža drabužių, avalynės ir kitų plataus vartojimo prekių. Kadangi toki prekių mainai valstybės nekontroliuojami, tai oficialiai jie vadinami spekuliacija ir persekiojami pagal baudžiamuosius nuostatus.

Tad nesunku padaryti išvadą, kad Lietuvos reliatyvi gerovė šiandien priklauso nuo jos savaimingumo, istorinės ūkio specifikos, gyvenimo sandaros, mąstymo būdo ir lietuvių tautos tradicinių ryšių.

Bet kaip tik tasai atkaklumas, kokiu lietuviai gina savąjį savaimingumą, sukelia Maskvoje susierzinimo ir susirūpinimo. Maskvos valdžia ir jos statytiniai pačioje Lietuvoje veda negailestingą kovą prieš lietuvių tautinį savaimingumą, tradicinius ryšius ir mąstymo būdą. Nors ši kova šiandien vyksta be partizanų ir baudėjų, be masinių žudynių ir deportacijų, ji ne menkiau persmelkia visas Lietuvos gyvenimo sritis, uždeda pėdsakus absoliučiai ant visko, pradedant išorine miesto išvaizda ir baigiant sporto rungtynėmis. Nepaisant geroviško išorinio atrodymo ir tariamos ramybės, tos kovos įkaitis labai aukštas, nes visiems aišku, kad nuo jos išdavų priklauso Lietuvos ateitis.

SENOS VILTYS IR NAUJI DVELKIMAI NŪDIENĖJ LIETUVOJ

DABARTINĖ LIETUVOS VISUOMENĖ

Kas gi šiandien yra lietuvių visuomenė? Kokios yra jos vystymosi pagrindinės tendencijos?

Svarbus dabartinės tarybinės Lietuvos ypatingumas yra tas, kad žymi dalis vadovybinių pozicijų respublikoje yra užimtos pačių lietuvių. Jie taip pat sudaro svariausią daugumą administraciniame aparate ir pramonės, žemės ūkio, mokslinės bei kultūrinės veiklos vadovavime. Ne taip, kaip Stalino laikais, kai lietuviais nepasitikėdavo vien, kad jie lietuviai, ir kai vadovybėje buvo nelietuviai, — per dvidešimt pastarųjų metų čia jau išaugo savi vadinamieji „nacionaliniai" vadovaujantieji kadrai. Dažniausia tai žmonės be principų, kurie, praėję gerą mokyklą, yra išmokę vikriai manipuliuoti šūkiais bei sumaniai laviruoti tarp gyventojų simpatijų ir centrinės valdžios reikalavimų, galutinėj sąskaitoj visada patenkinant pastaruosius. To dėka jie itin greit išstūmė nelietuvius, ypač žydus, iš pozicijų, kurias tie praeity buvo spėję užimti. Tad, žiūrint iš formalinės pusės, būtų teisinga tarti, kad šiandien vadovavimas Lietuvoje yra pačių lietuvių rankose. Bet iš tikrųjų tai tų „nacionalinių" kadrų reali galia labai ribota. Bet vistiek, spekuliuodami savo lietuviška kilmė ir nepriekaištingai vykdydami betkokius centro nurodymus, tie žmonės naudojasi visomis gėrybėmis ir privilegijomis, kokios tik įmanomos tarybinėj visuomenėj. Jų panaudoms yra užmiestinės vilos, asmeniniai automobiliai, specialios medicininės paslaugos ir, pagaliau, specparduotuvės, kuriose jie gauna geriausių produktų ir deficitinių užsieninės gamybos prekių. Savo vaikus jie įtaiso į geriausias mokymo institucijas ir pačias patraukliausias bei perspektyviausias tarnybas. Bet aukščiausias gėris, žinoma, yra galimybė važinėti į užsienius, kur jie ne tik prisiperka zomšinių paltų ir japoniškų magnetofonų, bet ir, įrodinėdami nacionalinės TSRS politikos pranašumus, bando apmulkinti lietuviškąją diasporą.

Nors tokio privilegijuoto elito itin nedaug, jo tvirkinantis poveikis gana didelis. Jis aštriai juntamas kultūrinio gyvenimo ir jaunosios kartos auklėjimo srityse. Bet, tur būt, labiausiai pragaištingas to naujojo lietuviško elito poveikis yra tas, kad jo pasisekimai „užgrobiant" vis naujas ir naujas vadovybines vietas sukūrė plačiuosiuose lietuvių gyventojų sluoksniuose lietuvių vadovavimo iliuziją. Labai daugelis patikėjo, kad, jeigu vadovavimą Lietuvoj perims patys lietuviai, tai tas automatiškai reikš poslinkį į gerą visose gyvenimo ir veiklos srityse, o kai kas netgi patikėjo, jog tai bus apčiuopiamas žingsnis ir į nepriklausomybę.

KATALIKYBĖS ATSPARUMAS

Priešingame visuomeninio gyvenimo ašigalyje yra Lietuvos katalikų bažnyčia, dalis inteligentijos ir jaunuomenės.

Aštriausia, atviriausia ir bekompromisinė yra šių dienų Lietuvos katalikų bažnyčios vedamoji kova. Šios kovos tikslas — ne tik išsaugot dvasiškijos pozicijas, bet, svarbiausia, išlaikyt katalikybės įtaką lietuvių masėse. Kaip tik todėl valdžiai nepavyksta su lietuvių katalikų dvasiškija, išskyrus tik jos viršūnę, pasiekti tokio paties kompromiso, koks yra pasiektas su didžia dauguma stačiatikių dvasininkų. Bandydama susilpninti religijos įtaką, valdžia nevengia ir represijų prieš dvasininkus, bažnyčios aktyvistus ir tuos tikinčiuosius, kurie religiškai auklėja savo vaikus. Nuo grasinimų ir visokių suvaržymų, iki kalėjimo — toks yra kovos su katalikybės įtaka arsenalas.

Lietuvos katalikų bažnyčia ginasi drąsiai ir ryžtingai. Leidžiamoji savilaidinė *Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika* smulkmeniškai nušviečia tikinčiųjų, kunigų ir aplamai tikėjimo persekiojimo bei priespaudos faktus. Patekdama į Vakarus, *LKB Kronika* informuoja apie tai katalikų ir ne vien katalikų visuomenes, kurių protestai savo keliu daro tramdomosios įtakos vietinės ir centrinės valdžios organams.

LKB Kronika ne tik informuoja apie religijos ujimus ir persekiojimus, bet išsitaria ir apie labiausiai aštrias tautines problemas. Iš viso, iš jos galima spręsti apie katalikų bažnyčios įtaką lietuvių masėse. Tenka tik pridurti, kad katalikų bažnyčia susilaukia simpatijų ir iš žymios ateistų dalies, kurioje jie mato ne tiek religinę, kiek ujamą tautinę instituciją. Lietuvių katalikų bažnyčios garbei tenka pažymėti ir tą faktą, kad kai kurie kunigai ne tik drąsiai gina tikinčiųjų teises pačioj Lietuvoj, bet gelbsti savo tikėjimo žmonėms ir kitose respublikose, ypač vokiečiams, gyvenantiems Vidurinėj Azijoj.

(Bus daugiau)

Iš dykaduonio užrašų

ŠIAPUS IR ANAPUS

Prie televizijos buvo apėmęs toks miego alpulys, kad, rodos, iš to norėjimo numirsiu. Bet kai atguliau į lovą, visi miegai išgaravo. Porą valandų veltui muisčiausi nuo šono ant šono be vilties užmigti.

Nepiktas keliuosi iš lovos ir kaip visuomet einu išsivirti kavos ir dūmu tūžmastį apraminti. "Visur tylu, visi jau miega, užmiršę rūpesčius, vargus..." eiliavo mūsų didysis poetas Maironis. Taip tylu, kad ir australiški šuneliai nesiryžta išlėkti į gatvę ir amtelėti. Kam čia jiems dirbti naktinėj pamainoj, kad vistiek rytoj jie gaus savo porciją net be unijų įsikišimo.

Tad sėdžiu tyloje, galbūt vieninteliš budintis sutvėrimas šioj tolimo priemiesčio užsimetusioj gatvelėj. Mintimis klaidžioju po tolimosios praeities labirintus. Senatvėje kiekvieną išeivį apsėda nostalgija. Kur buvęs, kur nebuvęs vis mintimis grįžtu į tėvynę, į mieluosius tėviškės laukus. Taip norėtum pasidaryti nematomu (ne, ne mirusiu, ko čia skubintis) ir vėl paklajoti vaikystėj išvaikščiotais takais, apžiūrėti pavasarinėj aistroj medžių šakose atsiradusius paukščių lizdus, įsikabinti į lazdynų krūmą ir kaip tas pasaku gaidelis mėtyti apačioje stovinčiai "vištytei" skaniausius visame pasaulyje riešutus. O paskui nepajunti laiko tėkmės, nes buvimas kartu ir riešutai laikrodį tartum sustabdo. Susigriebi, kai vakaro sutemose nebeįžiūri ne tik riešutų, bet ir priešais stovinčiosios veido.

Ilga metų eisena skiria anuos laikus nuo šių dienų. Būtų nebe taip pat, bet galėtumei anuos įvykius pakartoti. Tačiau tai niekada neįvyks. Tavo tėviškės laukuose ponauja draugas maskolius, kuris iki dantų apsiginklavęs visokiais atomais ir raketom kaip maro bijo kiekvieno senuko, atklydusio iš tolimų pasviečių gal paskutinį kartą aplankyti tėvų kapų ir dar užsilikusių artimųjų ir atiduoti tėvų žemei ilgesio ašarą.

Bet ten socialistinio realizmo viešpatijoje tokie sentimentai negalioja. Ten daug svarbiau už žmogų paršinga kiaulė ar pieninga karvė.

Svajones išblaško žvilgsniu užkliudytas "Gimtasis Kraštas". Tik vakar išėmiau jį iš laiškų dėžutės. Niekad jo neužsisakiau, niekad už jį prenumeratos nemokėjau, bet jis kaip vaiduoklis kantriai seka mano besikeičiančias gyvenvietes, kartais net savo vardą pakeisdamas. Tai vienintėlis oficialus ryšys su tėvyne. Laikraštukas leidžiamas liaudies pinigais sąskaiton ubagiškų kolchozninkų pensijų, bet su tvirta viltimi neklaužadas pabėgėlius kada nors atversti į lenininstinį tikėjimą.

Šia proga kiek nuklysdamas į šoną noriu priminti seną, gal jau girdėtą

Nukelta į psl. 7

MŪSŲ PASTOGĖS

SPAUDOS BALIUS

rugsėjo 24 d.

Sydnejaus Lietuvių Klube

*

Baliuje originali programa, tradicinė žymiausių mūsų dailininkų kūrinių loterija, vakarienė (smorgas board) ir jauki, nuotaikinga baliaus nuotaika. Įėjimas 10 dolerių asmeniui.

Bilietus galima gauti Lietuvių Klube ir pas platintojus: p.p. L. Stašionienė, A. Jablonskienė, V. Jaras, P. Ropė, V. Kazokas. Paskubėkite bilietų įsigyti ir stalus užsisakyti iki rugsėjo 20 dienos. Rezervuoti stalai ir vietos bus laikoma tik iš anksto apsimokėjusiems.

HIMALAJŲ KALNUOSE

Tęsinys

Rasa Slavėnaitė

DEVINTOJI DIENA
—GRUODŽIO 23—JI

Nuo Marphos iki Jonasar — paskutinės Thakali gyvenvietės — tėra viena valanda kelio. Janasar nėra patraukli vieta — tai slėnis, labai atviras ir labai vėjuotas. Mes pradėjome keliauti į rytinę upės pusę ir kopti. Bet mano nujautimas sakė, kad tai nebuvo teisinga kryptis, kelias nebuvo aiškiai matomas ir kalnų kraštai per statūs. Kartą paklydusi aš buvau labai atsargi ir šūktelėjau kitiems, kad aš nemanau šį kelią esant tikrąjį, bet bendrakeleiviai manęs neklausė ir ėjo toliau. Aš apsigręžiau ir nutariau sekti upės vagą. Priėjusi vietą, kur reikia pereiti upę, aš vis tebemaniau, kad bus geriau, negu kopti į tuos akmenis. Aš nusiaviau batus ir kojines ir bridau per upę iki kelių kaip ledas šaltame vandenyje ir mano kojos staiga pasidarė sustingusios. Aš iš čia galėjau matyti savo bendrakeleivius, kurie turėjo sunkumų, kartais slidinėjo eidami per slidžias uolas. Taip pat aiškiai galėjau matyti, kad ten nėra praėjimo. Vėl šaukiau, kad jie grįžtų, bet buvo per vėlu — mažoji Tonia, pradėjusi lipti aukštyn įstrigo tarp uolų, negalėdama nei lipti aukštyn nei leistis žemyn. Ji išsigando ir pradėjo verkti. Reineris ją išgelbėjo. Kai visi nusileido prie manęs, mes turėjome persvarstyti, ką daryti toliau. Nutarėme grįžti į Janaosar, paklausti tikro kelio, atsikvėpti ir rytojaus dieną pradėti iš naujo. Vėjas dabar pūtė labai aštrus ir jis kliudė mums toliau žygiuoti. Iš ryto paprastai būna mažiau vėjuota.

DEŠIMTOJI DIENA
—GRUODŽIO 24—JI

Išsileidome į kelionę tik saulei patekėjus — pakankamai anksti, kad išvengus bent dalies dienos, kada vėjas būna stipriausias. Mes dabar žinojome, kad tikrasis kelias yra vakarinėj upės pusėj, o ne rytinėj, kuria mes mėginome vakar keliauti. Dabar mažiau vėjuota ir lengviau eiti. Einame prisilaikydami upės vagos apie 2 valandas iki prieiname iki tilto, per kurį perėję atsiduriame vėl rytinėj upės pusėj, iš kur prasideda 3000 pėdų kilimas į Muktinath. Kopimas ilgas ir sunkus. Mes dabar jau pasiekę viso 11500 pėdų aukštumą. Oras retesnis ir sunkiau kvėpuoti. Žygiuojame labai pamažu. Reginiai nuostabūs, nepajėgiami aprašyti; kalnų dykumos — jokio žmogaus, jokios gyvybės, jokios augmenijos — tik kalnų šiurpumas, skleidžiąs tylą apie laiko ribų nežinančias paslaptis, kurias šie kalnai rūpestingai saugo. Jų galybė atlaiko visas gamtos jėgas — jie lieka nugalėtojais. Po maždaug keturių valandų kopimo mes pagaliau esame vieni, tik su kalnais. Praeiname kelis urvus, kurie kitados turėjo būti gyvenami, bet dabar tušti. Apeiname vieną uolą, ir prieš mūsų akis atsiskleidžia Muktinath slėnis, kuriame tyso susigūžę apie 5 kaimeliai. Sustojame užhipnotizuoti nežemiškų reginių, pasakų šalies savumais turtingu slėniu. Kaimeliai atrodo kaip pilys, iškaltos iš kalnų. Dar praeis kokia pusė valandos, kol mes prieisime pirmą kaimelį ir dar apie 20 min. iki kito kaimelio — Jaskot, kuriame numatę apsistoti. Šio slėnio spalvos susideda iš visų atspalvių geltono, ochros, rudo ir pilko, bet dar nematyti žalio. Atrodą be gyvybės medžiai yra visiškai gryni ir taip šalta, kad ledo žvakutės nukibę nuo jų šakų, o ledo lopai dengia žemę. Nedideli irigacijos tvenkinėliai yra užšalę. Nameliai paprasti, labai susiglaudę vienas prie kito ir netaisyklingos formos.

(Bus daugiau)

Skaitykite Mūsų Pastogę!

Pavergtųjų savaitės proga liepos 17 d. Melbourne, šv. Patriko katedroje įvyko įvairių tautų ir konfesijų ekumeninės pamaldos. Nuotraukoje lietuviai eina į pamaldas: p.p. Rita Petraitytė ir Dana Sparvelienė su erškėčių vainiku vaizduojant kenčiančią bažnyčią Lietuvoje. Seka jaunimas tautiniais rūbais. Kryžiaus priekyje Linas Prašmutas. Šalia jų S. Šiuškus, procesijos organizatorius, ir kiti penki vyrai su trispalve. Vainiką paruošė V. Jeršovas.

Nuotrauka N. Butkūno

šiapus ir...

Atkelta iš psl. 2

anekdotą. Kartą iš Rumunijos emigravo į Izraelį žydelis. NKVD tikrindama jo bagažą rado įvairių bonkučių pridėtą dėžutę, kurios dugne buvo ir Onos Pauker (tuo metu Rumunijos kompartijos sekretorės) nuotrauka. Paklaustas, kas toj dėžutėj, žydelis paaiškino, kad tai vaistai, "O kas čia?", paklausė rodydami į fotografiją. "Tai irgi vaistai nuo tėvynės ilgesio", paaiškino žydelis.

Panašiai ir su "Gimtuoju Kraštu". Vos jį paėmęs pirmiausia uosle pajunti jau 60 metų senumo neišnykstantį sovietinio popieriaus tvaiką, kuris ir be teksto, kaip anas Pauker atvaizdas, užmuša tėvynės ilgesį dar ir su turiniu nesusipažinus.

Bet vis tiek knieti peržiūrėti ir anuos aštuonis puslapius. Beveik kiekviename numery plačiosios tėvynės vado Brežnevo nuotrauka. Jo veidas toks gerai nušertas, kaip tikro bonvivano. Ir visai neatrodo, kad būtų virš 70 metų. O jau išmintis! Kaip ir tėvelis Stalinas, jis apie viską geriausiai žino, apie viską išmano. Jis už visus galvoja ir kiekvienam žino jo vietą. Pavaldiniams belieka tik džiaugtis, už viską dėkoti ir rankomis ploti net pritūpiant. Koks jis humaniškas, kaip myli liaudį. Net maistą konclageriuose pagerino: į apipuvusių bulvių sriubą griežtai įsakė dėti po 10 gramų karvės tešmens. Bet blatni prižiūrėtojai prieš dalinant šiuos skanėstus pirmieji išgraibsto. Toks jau nerašytas sovietinis įstatymas.

Per kelis numerius "Gimtasis Kraštas" su šventu pasipiktinimu ulbija vakaruose gyvenančius tikrus ar tariamus žydų žudikus. KGB duoda ir tikslius jų adresus nurodant, ką dirba ir kuo užsiima. Va, kaip toli jų švarios rankos siekia. Už kaltinamųjų priglaudimą kaltina kapitalistinius kraštus ir prašo juos išduoti sovietiniam teisingumui.

Niekas žmogžudžių nemyli, ir tokius visur baudžia. Bet, pala, pala! O kaip yra su sovietiniais žmogžudžiais? Kas nubaudė Červenės, Pravieniškių, Rainių miškelio ir k. masinius žudikus bei kankintojus? Kas pakaltino Katyno "šaulius", išguldžiusius 15.000 lenkų karininkų? Apie juos sovietinis teisingumas tyli, lyg žudyti lietuvius ar lenkus būtų dorybė.

Daugelis savo akimis matėme Kaune NKVD rūmų rūsiuose kambarius, kur cementinės grindys turėjo kraujui nutekėti griovelius, kaip tikroj skerdykloj, ir kulipkų žymes sienose. Negi draugai NKVD ten šaudė vištas ir kralikus.

Tikriausia visi šie moderniškų laikų mėsininkai šiandie ne tik laisvi vaikšto sovietinio miesto gatvėmis, bet neabejotinai medaliuoti, aprūpinti riebiomis pensijomis su privilegija naudotis speckrautuvėmis.

Tad ko čia taip skeryčiotis ir krauju spiaudytis ant kitų žudikų. Tiesa, žudikas yra žudikas, bet nuo jų apsivalykime pirmiausia pradėdami nuo savęs ir tik savo sąžinę gražiai nušvarinę kaip pavyzdingi žmonės tą patį siūlykime padaryti ir kitiems.

Arba vėl. Rašytojas J. Baltušis įsismaginęs rašo: "Niekuomet Lietuva nebuvo taip nepriklausoma ir laisva, kokia ji dabar yra, kai tapo sovietine respublika".

Nesinori tikėti, kad šį kartuvinį jumorą Baltušiui maskolius būtų įdėjęs. Tikriausiai diedukas pats sugalvojo, norėdamas svietą prajuokinti.

Panašių susovietėjusių giesminiukų Lietuvoje nors gal ir neperdaug, bet vis dėl to yra. Mūsų emigracinė spauda siūlo juos suregistruoti ir paskelbti. Jeigu greit ir nebus progos juos atiduoti antram Niurnbergo teismui, tai bent paliks jų sąrašai ateičiai.

Tomašius Kirstukas

LIETUVIŲ LAIDOJIMO BIURAS

FUNERALS OF DISTINCTION PTY. LTD.
17 RAILWAY PDE.

FAIRFIELD, N.S.W.

TEL. 724 5408 Veikia 24 valandas per parą.

AUSTRALIJA IR
NAUJOJI ZELANDIJA

Maldos Apaštalavimas

Jo Šventenybė popiežius Paulius VI rugsėjo mėn. MA nariams skyrė sekančias intencijas:

b e n d r ą j ą — kad Šv. Dvasia apšviestų vyskupus, kurie rinksis IV generaliniam sinodui katekizacijos pritaikymui mūsų laikams.

m i s i j ų — kad Bažnyčia per artimo meilę ir savo veiklą liudytų apie Evangeliją taip, kad ji būtų įtikima ir nekrikščionims, ypač jaunimui.

Trumpas rytmetinis aukojimas: VISA AUKOJU TAU, ŠVENČIAUSIOJI JĖZAUS ŠIRDIE!

Brangus Broli, Sese!

Vyskupų Sinodą įsteigė dabartinis popiežius Paulius VI 1965 metų rugsėjo 15 dieną. Nuo to laiko įvyko trys sinodiniai suvažiavimai, kuriuose buvo reprezentuojamos pasaulio katalikų diecezijos per savo vyskupus. Šiais metais rugsėjo mėnesį šaukiamas Romoje ketvirtas suvažiavimas. Jame pagrindinė tema bus katekizacijos reikalai moderniausiais laikais, ypač vaikų ir jaunuomenės tarpe.

Tai jautri ir aktuali tema, surišta su įvairiomis problemomis. Pavyzdžiui, kaip tikėjimo tiesos turėtų būti pristatytos moderniųjų laikų žmogui, norinčiam visa savo protu pažinti ir apčiuopti; kokius metodus tam tikslui taikyti; kaip mūsų sąlygose paveikti vaikus ir jaunimą, kad jie ne tik kad gerai pažintų savo tikėjimą, bet jį, laikui bėgant, vis labiau pamiltų ir su juo susigyvenęs, pareigingai perduotų jį ateinančioms kartoms.

Be abejo, tai pareikalaus plačios apimties diskusijų ir svarstymo. Čia bus nagrinėjama katekizacijos santykiai su įvairiomis dabartinio gyvenimo sritimis, kaip kultūrine, socialine, žmogaus teisių, o ypač jaunimo švietimo bei auklėjimo komplekse pasikeitusiomis sąlygomis. Reiškia, pasaulio diecezijų vadai drauge su visos Bažnyčios galva Paulium VI šiame sinodiniame suvažiavime, apsvarstę dabartinę pasaulio ir Bažnyčios būklę, ieškos naujų kelių katekizacijai, t.y. tikėjimo tiesų skelbimui suderinti su radikaliai pasikeitusiomis ir nuolat besikeičiančiomis sąlygomis.

Mes, pasauliečiai, kaip to paties Kristaus mistinio kūno nariai, šiuo atveju galime prisidėti tik savo malda. Todėl rugsėjo mėnesį sukoncentruokime savo maldas prašydami gausių Šv. Dvasios malonių ir Jos palaimos mūsų ganytojams, kurie yra pastatyti prieš didelį uždavinį, būtent — nepakeičiant tikėjimo tiesų pritaikyti jų perdavimą atominiam amžiui.

Kun. S. Gaidelis, S.J.

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAI

TAUTOS ŠVENTĖ SYDNEJUJE

Tautos Šventės minėjimas Sydnejuje numatomas rugsėjo 11 d. Minėjimo išvakarėse, rugsėjo 10 d., šeštadienį, 7 val. Lietuvių Klube bus bendruomenės vakaras su šokiais ir lietuviškų dainų programa, kurią išpildys "Tie Patys". Repertuare naujos dainos. Vakaro metu bus turtinga loterija, kurioje kiekvienas antras bilietas laimės mažiausiai vieno dolerio vertės fantą.

Oficialusis Tautos Šventės minėjimas įvyks sekmadienį, rugsėjo 11 d. 2 val. Lietuvių Klube Bankstowne.

Programoje: prof. Dr. V. Donielos paskaita, Pauliaus Rūtenio inscenizuota Bernardo Brazdžionio poema "Vaidila Valiūnas" ir Sydney Liet. Dainos choro dainos, diriguojant p. B. Kiveriui.

ALB Sydney Apylinkės Valdyba

PERTH

A.L.B. Vakarų Australijos Apylinkės Valdyba ruošia Rugsėjo 8-sios minėjimą rugsėjo 11 d. (sekmadienį) 3 val. mažoj Leederville salėje.

Bus skaitomos 2 paskaitos, kurių viena anglų kalba nemokantiems lietuvių kalbos (jaunimui).

Minėjimui numatyta plati ir įdomi programa, įskaitant bendrą visų pasivaišinimą ir pasilinksminimą prie geros muzikos, kurią parūpins Apylinkės Valdyba.

Minėjimo dieną bažnyčioje organizacijos kviečiamos dalyvauti su vėliavomis.

Tikimasi skaitlingo Bendruomenės atsilankymo, o tuo labiau lietuviško jaunimo.

Apylinkės Valdyba

LATROBE VALLEY

Rugsėjo 3 d. (šeštadienį 7.30 val.) Morwell Vary Str. salėje ruošiamas Tautos Šventės minėjimas su atitinkama programa, kurią skambiai papuošvairins Melbourno Mergaičių "Dainavos" Sekstetas, tuo metu besisvečiuojantis Latrobe Vallėje. Turį kasečių, galės įsigroti seksteto puikiai išpildomas dainas. Šį kartą savo tarpe turėsime mielų, jaunų ir dailių viešnių, todėl mūsų, latrobiečių ir saliečių, šventa pareiga būtų savo skaitlingu apsilankymu pagerbti ir tuo pačiu paremti mūsų jaunimo tautinę ir kultūrinę veiklą.

Po oficialiosios dalies ten pat bus suneštinės vaišės.

ALB Latrobe Valley Seniūnija

BRISBANE

Vietos lietuviai sparčiai ruošiasi Tautos Šventės minėjimui — rugsėjo 8-jai. Repetuoja choras, net dvi tautinių šokių grupės, paskirų dainų grupės, žada neapvilti ir deklamatoriai. Dienos paskaitininkas yra laukiamas Antanas Skirka iš Sydney, Koks malonus sutapimas — pereitais metais ta pat proga čia lankėsi dr. A. Mauragis, o šį kartą A. Skirka, abu iš Sydnejaus. Ačiū sydnejiškiams. Minėjimas įvyks rugsėjo 17 d. Railway instituto salėje, pačioje miesto širdyje. Jaučiu, kad brisbaniečiai tąja proga laukia svečių iš visur.

MELBOURNE

TAUTOS ŠVENTĖ MELBOURNE

Tautos Šventės iškilmės Melbourne įvyksta rugsėjo 11 d. šia tvarka:

13 val. pamaldos šv. Jono bažnyčioje. Organizacijos kviečiamos pamaldose dalyvauti su vėliavomis.

3 val. minėjimo aktas Lietuvių Namuose, Errol St., Nth Melbourne. Paskaitą skaitys svečias iš Sydney ALB Krašto Valdybos vicepirmininkas p. Vytautas Patašius.

Tautiečiai maloniai kviečiami minėjime kuo skaitlingiau dalyvauti.

PASTABA: minėjimo išvakarėse įvyks pasitarimas Mūsų Pastogės leidimo reikalu. Referuos ALB Krašto Valdybos vicepirm. p. V. Patašius. Pasitarimas vyks Talkos patalpose 7 val. vak.

ALB Melbourno Apyl. Valdyba

ADELAIDE

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS

Adelaidėje rengiamas šia tvarka: rugsėjo 11 d., sekmadienį, 10 val. vėliavų pakėlimas Liet. Namų sodelyje, 10,45 val. vėliavų pakėlimas Liet. Katalikų Centre.

11 val. pamaldos. Organizacijos kviečiamos dalyvauti su vėliavomis.

2 val. pagrindinė minėjimo dalis Lietuvių Namuose. Paskaitą skaitys svečias iš Sydney, ALB Krašto Valdybos narys jaunimo reikalams p. L. Cox. Po minėjimo Liet. Namų sodelyje vėliavų nuleidimas.

Visi Adelaidės tautiečiai kviečiami skaitlingai dalyvauti, ypač jaunimas. Svečias p. L. Cox savo paskaitoje palies mūsų jaunimo šiandieninius rūpesčius, siekius ir pareigas savo tautai ir savo bendruomenei.

ALB Adel. Apyl. Valdyba

Informacija

RUGSĖJO 8—SIOS PAMALDOS

Rugsėjo 8-ji — Marijos ir Tautos Šventė Sydnejuje bus minima sekmadienį, rugsėjo 11 d. Iškilmingos pamaldos St. Joachim's bažnyčioje 11.30 val. Pamaldose lietuviškas giesmes ir maldą už tėvynę išpildys Dainos choras, vad. B. Kiverio. Organizacijos kviečiamos dalyvauti su vėliavomis. Kviečiamas ypač jaunimas kuo daugiau priimti šv. Komuniją, aukojant ją už tėvynę. Nuo 10 val. bus klausoma išpažinčių.

Tą dieną bus renkamos aukos Tautos Fondui.

PIRMOJI KOMUNIJA

Jau nuo rugpiūčio 17 d. pradėtos katekizacijos pamokos lietuvių vaikučiams pasiruošti išpažinčiai ir pirmajai komunijai, kuri numatoma spalio 30 d. Pamokos vyks kiekvieną trečiadienį nuo 5 val. Jaunimo Centre prie Liet. Klubo. Kviečiami įsijungti ir tie, kurie jau būtų paruošti komunijai australų parapijose.

Kun. P. Butkus

Lietuvoje sukti filmai
"SENOJI LIAUDIES MUZIKA"
"VIENA DIENA VILNIUJE"
bus rodoma rugsėjo 7 d. 6 v. v. 1 McArthur Street, City.

Planai — bilieteliai platinami šeštadieniais ir sekmadieniais Lietuvių Namų Bare. Prie įėjimo bilietai nebus platinami.

Melburno Folkloristų Grupė

SYDNEJAUS LIETUVIŲ KLUBAS

16-18 East Terrace, Bankstown. Tel.: 708-1414

ŠEŠTADIENIAIS IR SEKMADIENIAIS ŠOKIAI GROJANT GOLDEN TRIO KAPELAI

Rugsėjo 3 d., šešt.:
MIMI
Aistringa prancūzė šokėja ir dainininkė

Rugsėjo 4 d., sekm., 4 val.:
Newcastle lietuvaičių mergaičių Trio: lietuviškos ir kitokios dainos.

Sydnejaus Liet. Klube perkant išnešimui didesniais kiekiais duodama 10% nuolaidos už spiritinius gėrimus ir 5% už alų.

Primename, kad šeštadienių šokių vakarais visi turi dėvėti klubo taisyklėse nurodytą aprangą.

KLUBAS ATVIRAS:
pirm.-treč. 4-10 val., ketv: 4-11 val., penkt. 4-12 val., šešt. 2-1 val., sekm. 12.30 - 11 val.

ŠOKIAI grojant Golden Trio kapelai šešt. 8-12 val., sekm. 7-10 val.

Antradieniais stalo tenisas
Trečiadieniais šachmatai
Ketvirtadieniais dvigubi jackpotai

VALGYKLA veikia: pirm. - penk. 6-9 val., šešt. 6-10 val., sekm. 1-9 val.
Valgyklos vedėja G. Kasperaitienė

PAIEŠKOJIMAS

Paieškomas Bruno Bak—Šinskas (Bakšinskas), gimęs Šakių km., Pajevonio valsč., Vilkaviškio apskr. Paieško brolis ir sesuo Lietuvoje. Jis pats ar žiną apie jį rašyti šio laikraščio redakcijai.

PAPILDYMAS

Pereitame numery aprašant Melb. liet. radijo valandėlę ir paduodant tokiai būsimai valandėlei vesti naujai išrinkto komiteto sąstatą nepaminėta K-to narė p. Dalia Antanaitienė. Maloniai dėl to atsiprašome. Red.

Dėmesio! Dėmesio!

TAUTIEČIAI, TAUTIETĖS,
kurie klausote Sydnejuje lietuvių kalba radijo pusvalandžio per 2 EA stotį, prašomi užpildyti žemiau paduodamą anketą ir ją iškirpus iš Mūsų Pastogės tuojau pasiųsti Sydnejaus Apylinkės Valdybai:

1/ Aš klausau radijo valandėlės tik retkarčiais.
2/ Aš klausau radijo valandėlę nuolatos.

Nereikalingą sakinį išbraukite. Pasirašyti nereikia ir duoti savo adresą taip pat nereikia.

Siųskite adresu: Mr. V. Saudargas, 524 Barrenjoey Rd., Avalon, N.S.W. 2107

MOTERŲ VEIKLOJE

Sydnejaus Liet. Moterų Soc. Globos Draugijos lankomi ligoniai: B. Račkauskienė — Lakemba Nursing Home, M. Šidlauskienė ir E. Bartkevičienė — Prince Alfred Hospital, Šliteris — Yagoona Nursing Home, Čeponis — Sutherland ligoninėje, J. Karitonas — Auburn District Hosp.

Draugijos Ligonių reikalų Vedėja V. Ramanauskienė

***

Po Tautos Šventės minėjimo rugsėjo 11 d. Sydnejaus Liet. Klube nuo 6.30 iki 7.30 val., pabrėžiant mūsų tautinės šventės iškilmę, bus visiems svečiams veltui servuojami gėrimai. Tegu ir kitataučiai pajunta, kad tai yra mūsų Tautos Diena!

PAIEŠKOJIMAS

Paieškomas Jurgis Artenjevas, gimęs 1919.3.1 Gardine, emigravęs iš Memmingeno DP stovyklos į Australiją, Paieško sesuo, neseniai atvykusi iš Lietuvos. Jis pats arba žiną apie jį rašyti šiuo adresu: B. Nagienė, 700 - B - Champagnier Ave., Montreal, Que. H2V—3P8, Canada.

MŪSŲ PASTOGĖ

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY "OUR HAVEN"

Leidžia
Australijos Lietuvių Bendruomenė

Redaktorius V. Kazokas
Redakcijos Patariamoji Komisija: I. Jonaitis, A. Reisgys.

Redakcijos adresas: 13 Percy St., Bankstown, N.S.W. 2200;
Tel. 709 8395

Leidėjo ir Administracijos adresas: Box 4558. G.P.O. Sydney 2001
Administracijos Tel. 649 9062

Prenumerata:
Australijoje metams $ 20.00
Užsienyje paprastu paštu $ 24.00
Oro paštu į N. Zelandiją $ 35.00
Oro paštu kitur $ 50.00
Atskiro Nr. kaina 50 centų

Redakcija rašinius taiso ir skelbia savo nuožiūra. Už skelbimų turinį neatsakoma.

Printed by Rotor Press Pty. Ltd.